

MUSZTY BEA - DOBAY ANDRÁS

KUNIGUNDA HOZOMÁNYA
MESEMUSICAL

SZEREPLŐK: LEGÁTÓ KIRÁLY – Csákányi László
 BANDURA KIRÁLYFI – Gyabronka József
 DÁKÓ KIRÁLYFI – Bubik István
 CSERGE - BANDURA SZOLGÁJA – Székhelyi József
 BINGÓ - DÁKÓ SZOLGÁJA – Gálvölgyi János
 LILA KACAJ, A BOSZORKÁNY – Pálos Zsuzsa
 BEN GAZ RABLÓVEZÉR - a sivatag réme – Szirtes Ági
 HEXAMETER, A HATLÁBÚ SÁRKÁNY – Sinkovits Imre
 TITKÁRNŐ - HEXAMETER TITKÁRNŐA – Haumann Péter
 HANGYAKIRÁLYNŐ – Tábori Nóra
 HALKIRÁLYNŐ – Hernádi Judit
 BÉKAKIRÁLYFI – Mécs Károly
 MODERÁTA KIRÁLYNŐ – Almássy Éva
 UDVARMESTER – Bús Gyula
 2 ALABÁRDOS
 VITÉZEK
 SZŰZLEJÁNYOK

Elérhetőség:

Muszty Bea - Dobay András
1026 Budapest
Orsó u. 38.

Telefon: **(1) – 274-24-47**

E-Mail: musztydobay@gmail.com

ELSŐ FELVONÁS - 1.JELENET

Szín: *Legátó király udvara. A színpad egyik sarkában Bandura és Cserge egy könyvet bújnak, néha felszisszennek, mintha valami jó krimi olvasnának. A színpad másik sarkában Dákó és Bingó pénzben kártyáznak. Lézenő, legyezős udvarhölgyek pletyizhetnek a hátérben, jól jönnek majd a rock&roll-hoz! Néha évődhetnek Dákóékkal vagy Banduráékkal, akik elhessegetik őket. A zárt függönnyel a kezdőnóta (erre a célra készített) verse-alapja mehet egyre elhalkulva, míg meg nem szólalnak a szereplők...*

DÁKÓ: Emelek öt arannyal! *(asztalra dobja a pénzt)*

BINGÓ: Megadom. *(odadobja a pénzt)*

CSERGE: *(a könyvbe bújva)* Hű, azannyát!

BANDURA: Izgis mi?

FANFÁROK

AJTÓNÁLLÓ: Legátó király!

LEGÁTÓ: *(balról bevonul, slepp balra mélyen hajolva várja, a fiúk rá se hederítenek)*
Na jó, próbáljuk még egyszer. *(kimegy)*

MEGINT FANFÁR

AJTÓNÁLLÓ: Legátó király!

MEGINT FANFÁR

AJTÓNÁLLÓ: Legátó király!

LEGÁTÓ: *(balról bevonul, slepp meghajol, fiúk mint fent, semmi reakció)*
Nna még egyszer. *(kimegy)*

FANFÁR, ajtónállók balra meghajolnak

AJTÓNÁLLÓ: Legátó király!

LEGÁTÓ: *(JOBBRÓL beviharzik, üvölt)* Hééé, süketek vagytok!???

Mindenki felijed, felpattannak, meghajolnak.
Dákóék gyorsan eldugják a kártyát az asztal alá.

LEGÁTÓ: *(elveszi Bandura könyvét, olvassa)*
"A Hegeli filozófia alapjai". Nofene.
Ez már nem menti meg az országomat.

BANDURA: Nem biztos az, édesapám.

LEGÁTÓ: *(lemondóan legyint, Dákóékhoz megy)* és te Dákó fiam, mit olvastál?!

DÁKÓ: *(hebeg-habog)* ööö...hát mi a Bibliát olvasgattuk Bingó szolgálommal.

LEGÁTÓ: *(felveszi az asztal alá dugott kártyát)* Aha! Bibliát! Az ördög bibliáját!
Már megint az a nyavalyás kártya! *(felemeli a hangját, parancsol)* Cserge!
Bingó! Távozzatok! Beszédem van Dákóval és Bandurával!

Cserge, Bingó el.

BANDURA: Valami baj van édesapám?

LEGÁTÓ: Jaj, Bandura! Méghogy baj? Ma beomlott az utolsó, rozoga rézbányánk.

DÁKÓ: *(nem érdekli, fölényesen)* Ugyan már! Majd nyitunk egy másikat.

LEGÁTÓ: Méghogy másikat! Haha! Értsetek már meg fiaim!
Tönkrement az ország. Pénzünk nincs, bankhitelünk nincs.

BANDURA: *(lapozgatja a Hegel könyvet)* Biztos van valami megoldás...

LEGÁTÓ: Bizony, hogy van. *(határozottan)*
Azonnal meg kell valamelyikötöknek nőszülnie.

DÁKÓ: Na nem! Azt már nem!

LEGÁTÓ: De bizony, hogy megnőszültök! *(nagy paksamétát vesz elő)*
Tessék. Itt vannak ezek a fényképek!

DÁKÓ, BANDURA szörnyűlködve nézegetik a képeket.

BANDURA: Úristen! Kik ezek?!

LEGÁTÓ: Ők bizony királylányok.
GAZDAG KIRÁLYLÁNYOK.
Óriási hozománnyal! És ami a legfontosabb, mindegyik férjzet keres.

DÁKÓ: Na, ezek sose mennek férjhez! *(röhögve mutat egyet Bandurának)*
Ezt nézd meg öcsikém!

BANDURA: *(vihogva)* Node ez sem kutya. *(ő is mutat egy képet)*

DÁKÓ: *(visszanyomja a szomorodó király kezébe a képeket)*
Köszönjük, édesapám. Ilyen szörnyetegeket nem veszünk feleségül.

Bandura visszamegy olvasni, Dákó pasziánszozik a kártyával.

KEZDŐ-ZENE indul.

Alatta Legátó kétségbeesetten szaladgál egyiktől a másikig, ajánlgatja a fényképeket.

LEGÁTÓ: *(énekel)* Jajj, fiaim, segítsetek....

*Fejem a gondtól kettéreped,
csóró az ország, éhes a nép,
gazdaggá tenné egy jó feleség.
Én már vén vagyok,
nem házasodhatok.*

DÁKÓ, BANDURA: *Randa menyasszony nem kell nekünk,
a világ előtt égne a képünk,
a mi hercegnőnk ne legyen csúf,
Pénzért nem nőszülünk.*

LEGÁTÓ: *Sok gazdag király küldött képet*

*lányáról, aki nem kap férjet,
választék most van itt bőven
királylányban, királynőben.
Nem segít más,
csak egy szép hozomány.*

DÁKÓ, BANDURA: *Egyik rútabb, mint a másik,
Az ember tőlük a falra mászik,
Feleség nélkül éhen veszünk,
De pénzért nem nőszülünk.*

LEGÁTÓ: *Ha valamelyikőtök megnősülne,
beszivárogná a külhoni tőke,
talpra állna a gazdaság,
ha összejönne egy házasság.
Torzít biztos a kép,
de a vagyonuk nagyon szép.*

DÁKÓ, BANDURA: *Az egyik púpos, a másik sánta,
krumpli az orra, reng a tokája,
málészájú, görbe a lába,
Pérezért nem nőszülünk.*

LEGÁTÓ: Könyörüljete rajtam, fiaim! Gazdag lehetne az ország. Van itt olaj, szén, fa, minden. Csak pénz kéne hozzá, hogy kitermeljük.

DÁKÓ: Jaj, apám! Ne kezd már megint!

LEGÁTÓ: Dákó! te vagy az idősebb, te öröklöd a trónt (*szipog*),
ha én egyszer már nem leszek.
Egy ilyen lerongyolódott, szegény országot akarsz kormányozni?!

DÁKÓ: Majd eladogatok egy-két birtokot, bányát...

LEGÁTÓ: (*kétségbeesve*) Elherdálnád őseid földjét!!

DÁKÓ: Én akkor sem fogom az életemet egy százhusz kilós debellina mellett leélni.
Nőszüljön meg inkább az öcsikém (*gúnyosan*) a nagyokos Bandura! Elvesz
egy jó gazdag bányarém királylányt...

BANDURA: Na persze! Te meg pöffeszkedsz a trónon és szép lassan elvered a
hozományomat kocsmákban, meg kártyabarlangokban
azzal a jómadár Bingó szolgálóddal.

DÁKÓ: Ha, ha!

- LEGÁTÓ: Igaza van Bandurának.
Ez a Bingó nagyon rossz hatással van rád Dákó fiam.
Mindig csak a kártya, a nők, a csetepaték!
Tudom, hogy kiválóan bánsz a karddal, de...
- DÁKÓ: *(közbevág)* Inkább lennék olyan, mint Bandura öcsém,
aki egy nyomorult dárdát se bír fölemelni?
- LEGÁTÓ: Állj,állj! Van itt még egy kép....kém...szóval még egy házassági ajánlat, a
szépséges Kunigunda.... *(előveszi a zsebéből, mutatja a képet)*
- BANDURA: Istenem, de gyönyörű!
- DÁKÓ: *(füttyent)* Eeeez igen! Dögös a csaj!
- LEGÁTÓ: Édesanyja, a bővérű Moderáta királynő is szemrevaló menyecske volt annak
idején. Tudjátok, sokáig együtt nevelkedtünk.
Hajjaj! Hányszor vívtam a kegyeiért lovagi tornákon...
Aztán *(sóhajt)* államérdekből elvettem anyátokat,
ő meg ruhákra költötte a fél kincstárat - isten nyugosztalja szegényt.
- BANDURA: Miért dugdostad előlünk ezt a képet apámuram?
- DÁKÓ: Sejtem! Ez a szépséges Kunigunda biztos szegény, mint a templom egere.
- BANDURA: Én akkor is feleségül veszem!
- DÁKÓ: Tőlem ugyan viheted!
- LEGÁTÓ: Méghogy Kunigunda szegény?! Moderáta királynő országa dúskál a
kincsekben. Mesés hozományt ad Kunigundával.
- DÁKÓ: Hohó! Az mindjárt más.
Az elsőszülött jogán Kunigunda keze engem illet!
- BANDURA: Most már kéne, mi?
- LEGÁTÓ: Várjatok! Nem olyan egyszerű ez a házasság.
Előbb el kell hárítani az országukat fenyegető veszedelmeket.
(palástja alól pergament húz elő) Tessék, itt a versenykiírás,
a pályázati feltételek. *(Dákónak nyújtja)*
- DÁKÓ: Aszongya hogy. Le kell győzni Lila Kacajt, a boszorkányt, aki az
erdőségekben garázdálkodik...
- BANDURA: *(kikapja a kezéből)*
Ben Gazt, a varszomjas sivatagi rablót, akit nem fog se kard, se golyó...
- LEGÁTÓ: *(visszaveszi)* és végül Hexametert, a hatlábú sárkányt,
aki a hegységek lakóit tartja rettegésben...
- DÁKÓ: *(füttyent)* Ez nekem való feladat!
- LEGÁTÓ: ...aki fentiek legyőzését bizonyítékokkal támasztja alá: boszorkány hajtincse,
levágott sárkányfej, stb., stb. - elnyeri Kunigunda kezét.
- DÁKÓ: Egy hét alatt végzek velük.
- BANDURA: Én is megpróbálnám, apámuram!

LEGÁTÓ: Jaj, édes Bandura fiam! Annyi jó vitéz otthagya már a fogát...

DÁKÓ: Maradj te csak a poros könyveid mellett!

BANDURA: Azt már nem! Ha kell, az életem árán is megszerzem a gyönyörű Kunigunda kezét.

DÁKÓ: Jól van öcskös, holnap délben indulunk!

BANDURA: Győzzön a kard, vagy az ész!

NÓTA indul. Mikor LEGÁTÓ a rock and rollt meghallja, dühösen legyint és fülét befogva kimegy a színpadról. Jelenlévő udvari népek rokiznak...

DÁKÓ: *Sosem voltál egy fenegyerek,
mindig elvertem a fenekedet.*

BANDURA: *De én súgtam neked általában,
Mert bunkó voltál az iskolában.*

DÁKÓ, BANDURA: *Majd... Meglátjuk, ki győz,
meglátjuk, ki győz,
A rabló, a sárkány, a boszorkány
majd eldöntik, ki győz.*

DÁKÓ: *Latinul, görögül hiába tudsz,
ha egy vadnyuszi elől a bokorba futsz.*

BANDURA: *Lovagi tornán te lehetsz hős,
akkor is én leszek előbb nős.*

DÁKÓ, BANDURA: *Majd---Meglátjuk, ki győz,
meglátjuk, ki győz,
A rabló, a sárkány, a boszorkány
majd eldöntik, ki győz.*

DÁKÓ: *Ha egy lány tekintete rádtapad,
behúzod a füledet, a farkadat.*

BANDURA: *Hogy nőcsábász vagy, nem érdekel,
mert Kunigundának szerelem kell.*

DÁKÓ, BANDURA: *Majd... Meglátjuk, ki győz,
meglátjuk, ki győz,
A rabló, a sárkány, a boszorkány
majd eldöntik, ki győz.*

A nóta végén hatásos, tapskiváltó beállítás, majd a zenei közjáték alatt kitáncolnak a színpadról.

Amíg a színpadot átrendezik a 2. jelenethez 2 alabárdos a függöny előtt beszélget.

1.ALABÁRDOS: Na komám, szerinted melyik királyfi győz?

2.ALABÁRDOS: Háhá! Hát persze, hogy Dákó. 10 aranyat teszek egy ellen.
(*számol az ujján*) Erős...bátor...remekül vív...

1.ALABÁRDOS: Nade Bandura okosabb!

2.ALABÁRDOS: Ugyan már. Gondolkozz komám. (*megint számol az ujjain*) Ben Gaz, a sivatagi rabló...

1.ALABÁRDOS: (*ő is számol*) Hexameter, a szörnyűséges hatlábú sárkány..

2.ALABÁRDOS: Na meg az a rút boszorkány, az a... Lila Kacaj...

1.ALABÁRDOS: No komám. Fogadunk vagy nem?

2.ALABÁRDOS: Tíz aranyat egy ellen, hogy Dákó győz. (*megint számol*)
Erős...bátor...

1.ALABÁRDOS: Ha,ha! Én is Dákóra szavazok.

2.ALABÁRDOS: (*rájön*) Ajjaj. Akkor nem is tudunk fogadni.

1.ALABÁRDOS: De nem ám!

2.ALABÁRDOS: Tudod mit, komám?

1.ALABÁRDOS: Mit, komám?

2.ALABÁRDOS: Menjünk mi is aludni.

1.ALABÁRDOS: Ez bizony jó ötlet komám.

A "Meglátjuk, ki győz"-t dúdolva, ásítózva el.

I.FELVONÁS - 2.JELENET

Szín Bandura szobája. Déli harangszó hallatszik.

Bandura az ágyán alszik könyvvel a kezében, Cserge rázogatja.

CSERGE: Ébredj már Bandura!

BANDURA: *(ásít)* Te vagy az hú Cserge? Ááááh.
Úgy látszik, sokáig olvastam az éjjel.

CSERGE: Egy nyavalyát. Valaki altatót kevert a borunkba.

BANDURA: (hirtelen magához tér, felül) Micsodaaa?

LEGÁTÓ: *(nyájaskodva bejön)* Jó reggelt édes fiam!

BANDURA: Dákó bátyám hol van?

LEGÁTÓ: *(zavartan)* Dákó? Még az éjjel titokban felnyergelték a lovakat,
sőt ... elvitté hét legjobb vitézemet is!

BANDURA: Ó, az álnok!

CSERGE: Hiába, kutyából nem lesz libamáj, hehe, már ahogy mifelénk mondják....

LEGÁTÓ: Jobb is így fiam. Nem neked való a veszélyes út.

BANDURA: Azt már nem! Akár így, egyszál magam, egy szál kard nélkül...

CSERGE: Egy szál gatyában?

LEGÁTÓ: Jaj, édes fiam! Legalább Csergét vidd magaddal. Tudom, kicsit sokat beszél,
de erős, mint a bivaly.

CSERGE: Az már biztos LEGÁTÓ király! Ahogy mifelénk mondják:
"szolgaököl vasököl, oda sújt, ahova mondják", hehe...

BANDURA: De hú Cserge! Tudod, mi vár ránk?

CSERGE: *(énekel)* Gaz Ben Gaz és zsványtanya,
Sárkánybarlang, randa banya.

BANDURA: Szép Kunigundám várj reám,
Ne félts engem jó atyám!

EGYÜTT: Majd meglátjuk, ki győz,
Meglátjuk, ki győz,
A rabló, a sárkány, a boszorkány
Majd megtudják, ki győz.

A tetszőlegesen hosszú zenei átvezetőre JOBBRA kitáncolnak a színpadról.

I.FELVONÁS - 3.JELENET

*Színhely a boszorkányerdő, őszhajú banya ül az ösvényen, Dákó, Bingó BALRÓL jön.
Halk, félelmetes effekt-zene végig.*

BINGÓ: Nézd csak Dákó királyfi. Ott ül egy banya az útszélen.
 DÁKÓ: Fogadjunk hat aranyba, hogy ez Lila Kacaj, a boszorkány.
 BINGÓ: Hát ...ez se nem Lila, se nem kacag...állom a fogadást.
 DÁKÓ: Majd kiderül, ha lenyisszantunk egy-két tincset a hajából!
 BINGÓ: Hehe... Már hat vénasszonyt kopasztottunk meg fölöslegesen.
 DÁKÓ: És már hatszor hat aranyat nyertél tőlem, Bingó.
 LILA KACAJ: Hová, hová Dákó királyfi?
 DÁKÓ: Hát te honnan tudod a nevem, öreganyám?
 LILA KACAJ: Nincs szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál.
 BINGÓ: De kényes a naccságos asszony!
 DÁKÓ: Ne papolj banya! *(Bingóhoz türelmetlenül)* Add már azt az ollót.
 LILA KACAJ: Kéne a bizonyíték, Dákó? Egy-két tincs a hajamból? Adok én szívesen, ha...ha megkéred a kezemet.
 BINGÓ: Hahaha! Hát ez jó!
 DÁKÓ: *(kifelé kiált)* Ha, vitézek, le a lóról, fogjátok le a banyát!
 BINGÓ: Háhá! Mindjárt megkopasztom én ezt a csinos "MENYASSZONYT".
 DÁKÓ: Olyan szép lesz, mint a tíznapos bontottcsirke! Haha.
ELTŰNÉS EFFEKT, vitézek berontanak, Lila Kacaj eltűnik.
ZENE jelenet végéig elvarázsolt csilingelés.
 DÁKÓ: Ha, hova tűnt a banya?
 BINGÓ: Nézd csak uram, ott... ott a mezőn....hét gyönyörű leány fut az erdő felé...
 DÁKÓ: ...hogy táncolnak, hajladoznak lenge kis ruhájukban....
 BINGÓ: Integetnek! Ezek minket hívnak...hiiiiij!
 DÁKÓ: Ránk fér egy kis szórakozás...ugye vitézek?
 BINGÓ: *(rohan ki)* Hahó lányok, várjatok!!!
 DÁKÓ: *(rohan)* Hahó!
Vitézek utánuk kirohannak, csilingelést a sejtelmes effekt zene váltja fel.

I.FELVONÁS - 4.JELENET

Szín, mint az előző jelenetben, Bandura, Cserge BALRÓL jön, Lila Kacaj ül a helyén.

- CSERGE: Fura egy ország ez, jó Bandura.
Még életemben nem láttam ennyi kopasz vénasszonyt.
- BANDURA: Nagyobb baj az, hú Cserge, hogy menekülnek előlünk, mint a nyulak. Pedig meg kéne tudnunk valakitől, merre van az a híres Lila Kacaj.
- CSERGE: *(észreveszi a banyát)* Nézd csak Bandura! Ott ül egy banya az út szélén.
- BANDURA: És milyen szép hosszú haja van!
- LILA KACAJ: *(röcögős banya-hang)* Hová, hová jó Bandura.
Csak nem a boszorkányt keresitek?
- CSERGE: Hínye, de beletrafált a közepibe...már ahogy mifelénk mondják...
- LILA KACAJ: Tudnék nektek segíteni, ha előbb teljesíted egy kérésemet.
- BANDURA: Szívesen, nénikém. és mi lenne az?
- LILA KACAJ: *(szerényen)* Háát... csak annyi, hogy ...
... vegyél feleségül... vagyis elég, ha megkéred a kezemet.
- CSERGE: Micsodaaaa? Hát ez gyagyás, vagyis sültbolond, ahogy mifelénk...
- BANDURA: *(közbevág)* Kedves néne. Bizonyára nyomós okod van arra, hogy ilyesmit kérj tőlem. De amióta a szépséges Kunigunda képét megláttam, csak őt szeretem, és más nem is lesz a feleségem...
- LILA KACAJ: *(sóhajt)* Ajjaj! Na, akkor az ég óvjon benneteket!
Eltűnés effekt, boszorkányos csilingelés. Lila Kacaj eltűnik.
- BANDURA: Ha! Hát ez meg hova tűnt?!
- CSERGE: Odanézz jó uram! Ott...az erdő szélén hét sudár menyecske hajlong...felénk integetnek! Minket hívnak!
- BANDURA: Ó, hú Cserge! Nincs most időnk széplányok után futkosni!
- CSERGE: *(zavartan)* öööö.... igen...persze! Különben is, nézd, hogy csúnyulnak...az egyik, mintha púpos lenne... a másik kancsal...*(zavartan)* haha... *(hangot vált)*
Azért egy kis ennivalót elfogadhattunk volna tőlük...
- BANDURA: Tudom, tudom...én vagyok a hibás, hogy csak két száraz zsíroskenyeret volt időd becsomagolni...
- CSERGE: *(bizonytalanul)* Ááá, nem baj, uram. Különben is, aki a kicsit nem becsüli, az mindig éhes marad, már ahogy mifelénk...
- Boszorkányos csilingelés vage, visszatűnés effekt.*
- LILA KACAJ: *(elővarázsolcdik)* Gratulálok, Bandura királyfi! Kiálltad a próbát.
- CSERGE: Na nézd csak! Már megint a banya....és a lányok eltűntek.
- LILA KACAJ: Én voltam az a hét lány, de visszaváltoztam.
- BANDURA: Csak nem te vagy....
- LILA KACAJ: De bizony. Én vagyok Lila Kacaj.

CSERGE: Ó szent zsírosbödön, most segíts!

LILA KACAJ: Ne rettegj, hű Cserge. Ti vagytok az elsők, akik nem csábodtak el. Cserébe nem nyúvasztalak meg benneteket.

BANDURA: Dehát miért kéne bennünket ööö...

LILA KACAJ: Hallgassátok meg előbb szomorú történetemet.

CSERGE: Hallgatjuk... persze... ha nem tetszik bennünket ... megnyúvasztani...

LILA KACAJ: *(énekel)* Gyönyörű lány voltam hajdanán,

egy ország csodálta hajkoronám,

volt nekem kérőm éppen elég,

kuncsorgott utánam a férfinép.

Jaj, jaj, jaj,

Már egy sánta kutyához is férjhez mennék.

Bűvölten bámult a pap is reám,

ha kacéran meglibbent lila ruhám,

de hiúságomnak ez nem volt elég,

most magányos vagyok, mint hajón a lék.

Jaj, jaj, jaj,

Már egy sánta kutyához is férjhez mennék.

Bunyóztak kezemért hős daliák,

megkért a tanár, a vándordiák,

a koldus, a király, a hóhér, a pék,

de kirúgtam őket, és megvert az ég.

Jaj, jaj, jaj, már egy sánta kutyához is férjhez mennék.

BANDURA: Szegény Lila Kacaj.

LILA KACAJ: *(sóhajt)* Átok ül rajtam, mióta egy híres nagy varázsló megkérte a kezemet, én meg őt is kikosaraztam.

Bosszúból rút banyává változtatott, aki gyönyörű leányok képében az erdőbe csalja és kinyírja a vándorokat.

Csak úgy törhet meg a varázs, ha valaki... *(szégyenkezve)*

valaki megkéri a kezemet. *(pityereg)*

Dehát ki az az örült, aki egy rút boszorkányt elvenne feleségül!

BANDURA: Mondd csak! A bátyám nem járt erre véletlenül?

LILA KACAJ: Dehogynem! *(sóhajt)* Dákó, Bingó és a hét vitéz az erdő mélyén, porladó csontvázak között, ketrecbe zárva várják iszonyú sorsukat.

CSERGE: *(kárörvendve)* Háhá! Futottak a lányok után!
Milyen jó, hogy mi ilyen...állhatatosak vagyunk...

BANDURA: *(eszébe jut)* Te Lila Kacaj! Ha átváltozol hét tündérszép leánnyá,
és a lányok kezét megkéri pl. hét délceg vitéz,
akkor végülis a te kezedet kérték meg, nem?

LILA KACAJ: *(boldogan)* Hát...hát persze! Istenem, hogy te milyen okos vagy!
HÉT férjem lesz egyszerre!!!... Hihiii...
(buján elképzeli) Micsoda nászéjszakánk lesz!!!

BANDURA: Vezess bennünket gyorsan a ketrecekhez.

LILA KACAJ: Máris repülhetünk.

Áttűnés zene

A színpad sarkában egy rács mögött a foglyok.

BANDURA: *(ünnepélyesen)* Figyeljetez rám jó vitézek! Ha nem akarjátok, hogy fehérülő csontjaitokon dögkeselyűk csámcsogjanak...

VITÉZ 1.: Ments meg minket Bandura királyfi!

VITÉZ 2.: Segíts rajtunk!

BANDURA: Nos, akkor vegyétek feleségül ezt a hét gyönyörű leányzót, aki idecsalt benneteket.

VITÉZ 1.: Ó, Bandura, hozd elénk őket.

VITÉZ 2.: Boldogan megkérjük a kezüket!

LILA KACAJ: Hát ez csodálatos! Már is átváltozok!

Átváltozás effekt, 7 lány előfut, a rácsok lehullanak.

CSERGE: Megtört a varázs, eltűntek a rácsok!

LÁNY 1.: Köszönöm neked Bandura!

LÁNY 2.: Hét férjet kaptam egyszerre!

BANDURA: Légy boldog velük Lila Kacaj!

Lányok, vitézek kifutnak.

Dákó, Bingó már előbb kisomfordált JOBBRA.

CSERGE: Odanézz Királyfi! Dákó és Bingó meglógnak!

BANDURA: Ellopták a lovainkat!!!

CSERGE: Szépen meghálálták, hogy kiszabadítottad őket!
Hiába, nem esik messze a vak a botjától, már ahogy mifelénk mondják.

BANDURA: Nyugalom, Cserge. Most már úgysem érzük őket utol.
Gyere! üljünk le pihenni egy kicsit.

CSERGE: Pihenni és ENNI!!!!

(*Leülnek, Cserge turkál a tarisznyában*)

BANDURA: Bizony, kell a pihenés. Az a sivatagi rabló a következő ellenfél.
Az a Ben Gaz!

CSERGE: (*fal*) Jaj, Bandura! Mi van, ha tényleg sebezhetetlen ez a Ben Gaz?! Állítólag nem fogja se kard, se golyó!

BANDURA: Ne félj, hú Cserge. Látod a boszorkányt is legyőztük valahogy.

CSERGE: Csak éppen elfelejtettünk levágni a hajából egy-két tincset, hogy legyen bizonyíték.

BANDURA: Ne izgulj, mind a hét lány hajából lenyisszantottam egy keveset. Végül is.... ez most már a boszorkány haja...

CSERGE: (*kivesz egy kenyeret a tarisznyából, sóhajt*) Ez az utolsó zsíroskenyár.
(*beleharap*)

BANDURA: Hé! Azért nekem is hagyhatnál egy falatot!

HANGYAKIRÁLYNŐ *hangja*: Jó étvágyat Bandura, Lila Kacaj legyőzője.

BANDURA: Nézd Cserge! Egy hangya mászik felfelé a lábodon.

CSERGE: Az beszélne ilyen mély hangon?

HANGYA: Bizony, hogy én. Egyszerű kisnyugdíjas hangyakirálynő vagyok, de tudok néhány idegen nyelven. Roppant praktikus.

BANDURA: Figyelj csak, most mondj valamit hangyául.

Hangyacsicsergés.

CSERGE: Aha. Akkor most fordítsd le.

HANGYA: A grófnő, kezében egy füstölt libacombot lóbálva besétált a szaunába.

CSERGE: Hé,hé! Ne izgass föl ilyen finomságokkal, mert összenyomlak!

BANDURA: Mit kívánsz tőlünk, Hangyakirálynő?

HANGYA: Ha lehetne, inkább dalban adnám elő a kérésemet, egy kicsit szégyenlős vagyok.

CSERGE: Jó, csak ne hangyául énekelj, mert az csiklandozza a fületem.

HANGYA: (*énekel*) *Szánd meg ó sorsomat, hercegem,*

Gyomrom az éhségtől ég,

Csak a hősi idők emléke éltet,

Adj ennem és megáld az ég.

Csak a hősi idők emléke éltet,

Adj ennem és megáld az ég.

Éhen döglök a nemzetem,

*A nyugdíj **csirke-farhátra** elég,*

*Csak a hősi idők emléke éltet,
Adj ennem és megáld az ég.
Csak a hősi idők emléke éltet,
Adj ennem és megáld az ég.*

BANDURA: Aha. Szóval éhes vagy.

CSERGE: Na jó, itt van egy kis morzsa.

HANGYA: *(nyamnyog)* Mmmmm. Fölséges. Esetleg meghívhatom a családomat is?

BANDURA: Miért ne?

*Szörnyű hangyacsicscsergés, Cserge csapkodja le a hangyákat a kezéről,
de közben leejti a kenyeret.*

CSERGE: Hé, hé! Dehát ezek felzabálják az utolsó kenyerünket.

BANDURA: Nem baj, Cserge. *(sóhajt)* Ez úgyis az én részem volt.

HANGYA: Köszönjük a finom ebédet....nyamnyam..Hálából viszont...
ha bármikor bajba kerülnék, csak köpjetek háromszor és mondjátok:
"Te ízeltlábú féreg!", és mi majd ott termünk segíteni. Na, viszlát.

CSERGE: Ezt olcsón megúszták, nekem meg korog a gyomrom.

BANDURA: Jaj, Cserge! Ne nyávogj már annyit. Inkább siessünk tovább. Nemsokára
odaérünk a sivatagba. *(humorizál)*
Ott majd kapsz finom...RABLÓPECSENYÉT!!! Haha!

CSERGE: *(nem tetszik neki a humor)* Haha. Naggyon vicces.

BANDURA: Na jó, idenézz. Maradt még egy főtt tojás a zsebemben.
Ha legyőzzük a sivatagi rablót, megeheted az egészset.

CSERGE: Na hiszen! Tartok tőle, hogy az a Ben Gaz fog bennünket megenni szőröstül-
bőröstül, már ahogy mifelénk mondják.

Búsan kibattyognak JOBBRA.

Bömbörgő zene kezdődik, ami a Színpad átrendezése alatt átmegy csatazajba.

I.FELVONÁS - 5.JELENET

*Szín Ben Gaz sivatagja gyér növényzettel valahol (orchester) egy rejtett patakka a
későbbi pecázáshoz. Csatazaj, kiabálás, Dákó, Bingó vívnek a rablókkal.*

DÁKÓ: *(vív)* Adj nekik Bingó! Ne sajnáld!

BINGÓ: *(vív)* Ne félj Dákó! Különb rablókkal is elbántunk már együtt!

DÁKÓ: Nesze! Háhá! Nézd, hogy futnak!

- BINGÓ: Már amelyik el tudott futni! Pfű.
Rablók megfutamodnak. Dákó, Bingó kifújja magát.
- DÁKÓ: Szép munka volt, Bingó!
- BEN GAZ: *(egyedül, talpig páncélban, leeresztett sisakrostélyban jobbról be)*
Vitézül küzdöttetek Dákó királyfi. Hat derék rablómat mészároltátok le.
- DÁKÓ: Csak nem a híres Ben Gaz rablóvezérhez van szerencsém?
- BEN GAZ: Nincs szerencséd királyfi! Most velem kell megvívnod.
- DÁKÓ: Állok elébe.
Vedd le a sisakodat, hadd kaszaboljam össze azt a rút képedet.
- BEN GAZ: Verd le a fejemről, ha tudod!
- DÁKÓ: *(Ben Gaz sisakjára üt)* Nesze! *(A kardja eltörik, földre hull)*
- BEN GAZ: Hahaha! Darabokra tört a kardod Dákó!
- BINGÓ: *(felveszi a markolatot)* Lehetetlen! Eredeti svéd acél!
(közelebbről vizsgálgatja) „Méd in Chi... Na???... csáj...na?”
- DÁKÓ: Ne papolj, Bingó! Gyorsan a pisztolyokat!
- BEN GAZ: Lőj csak bátran! Közelebb...közelebb...
- Dákó kétszer-háromszor rálő Ben Gazra. Semmi nem történik.*
- BINGÓ: Úristen! Mégcsak meg se karcolódott a páncél!
- BEN GAZ: Akár ágyúval is lödözhetsz rám. Engem nem fog se kard, se golyó.
- DÁKÓ: Hé, hé! Hát így nem fair a játék!
- BEN GAZ: Persze, hogy nem. Nos Dákó?
Ki állsz velem egy igazi párbajra? Életre, halálra!!!
- BINGÓ: *(Dákónak súgja)* Meneküljünk uram, amíg nem késő!
- DÁKÓ: Várj csak Bingó. Az a nagyszájú öcsém mindig csúfol, hogy csak vagdalkozni tudok. Most bebizonyítom, hogy eszem is van.
- BEN GAZ: Nos, királyfi. Döntsd el, hogy karóba húzassalak-e vagy netán lassú tűzön kívánsz ropogósra sülni...
- DÁKÓ: Figyelj rám Ben Gaz. Én Moderáta királynő udvarába tartok, hogy elnyerjem a szépséges Kunigunda kezét.
- BEN GAZ: *(feldühödik)* Moderáta királynő?! Ki ne ejtsd előttem ezt a gyűlöletes nevet! Katonái lépten-nyomon zaklatnak.
- DÁKÓ: Éppen ez az. Adok neked egy írást arról, hogyha én leszek a király, megkapod ezt az országrészt a sivataggal együtt. Nyugodtan garázdálkodhatsz, sőt...tőlem királyi is koronázhatod magad.
- BEN GAZ: *(ízlelgeti, tetszik neki)* "Ben Gaz, a sivatag királya"...
...nem is hangzik rosszul.
- DÁKÓ: *(behízelve)* Nos, aláírhatom?

BEN GAZ: Áll az alku Dákó királyfi.

BINGÓ: Elnézést, hogy közbeszólok, de kellene még egy kis emlék...kis szuvenir...hehe a felséges Ben Gaztól, amivel bizonyíthatjuk Moderátának. hogy...hehe...szóval legyőztük a rablóvezért...

BEN GAZ : Hmm. Te kis huncut! Na jó, ezen már ne múljon.
Íme a díszkardom, még a nevem is bele van vésve. Megfelel?

BINGÓ: *(átveszi a kardot, viszi Dákó felé, közben vizsgálja, olvas mint fent):*
Made In Chi---...

BEN GAZ: *(dühösen közbevág):* Ne ott nézd! A másik oldalon ott a nevem!

DÁKÓ: *(türelmetlenül kikapja a kardot Bingó kezéből)*
Ó, ez pompás bizonyíték lesz. Tessék, itt az írás. *(átnyújtja)*

BINGÓ: *(JOBBRA kifelé menve... gúnyosan)* Ég veled, "felség"!

BEN GAZ: Háhááá! Szupper üzletet csináltam! "Ben Gaz, a sivatag királya!!!"

RABLÓ: *(balról be)* Dicső vezérünk Ben Gaz!

BEN GAZ: Na mi az már megint?!

RABLÓ: Elfogtunk két fegyvertelen vándort. Valami Bandura herceg meg a szolgálja. Itt ólálkodtak a tábor körül.

BEN GAZ: Végezzetek velük, és kész.

RABLÓ: Igenis!

BEN GAZ: De várj csak. Ma jó napom van. Vezesd őket elibém.

RABLÓ: Igenis.

BEN GAZ: *(magában dűnnyög)* Hogy micsoda forgalom van itt ma!

BANDURA, CSERGE rablók kíséretében BALRÓL be.

BANDURA: Üdvözlünk téged, ó, rablók királya!

BEN GAZ: Mi a fene?! Hallottál valamit a kinevezésemről? *(hangot vált)*
És hogy van képetek fegyvertelenül kószálni Ben Gaz khm.....KIRÁLY...birodalmában?

BANDURA: Az én fegyverem ... a toll.

BEN GAZ: Aha. A toll. *(fenyegetően)* Madárnak nézel? Teee!

BANDURA: Nem, dehogy. Egyszerű újságírók vagyunk.

BEN GAZ: Nem valami becsületes foglalkozás.

CSERGE: *(félve a rablókra pislogva)* Viszont roppant izgalmas...

BANDURA: Most például a világ leghíresebb rablóvezéreivel készítünk tényfeltáró riport-sorozatot.

BEN GAZ: Nocsak. És merre jártatok eddig?

BANDURA: Készítettünk riportot Véreskezű Bonifáccal, a Sötét Hegyek Rémével...

- BEN GAZ: *(Iekicsinylően)* Haha! A Bonifác! Az a nyámnyila töpörtyű! Egy bagolyfészket nem mer egyedül kirabolni!
- CSERGE: Meg elmesélte életét Hurkos Ervin, a Vaskezű Fojtogató...
- BEN GAZ: Hahaha! Az a vén lumbágós bakkecske!
Azt hittem, már rég sírba döntötte a köszvény!
- BANDURA: *(udvarol)* Persze a legnagyobb, leghírhedtebb, legvéreskezűbb rablóvezér, a dicső Ben Gaz élettörténetét még senki nem tudta megírni.
- CSERGE: Pedig jó pénzt lehetne keresni vele...
- BANDURA: Neked is jutna belőle mondjuk... ötezer aranydukát...
- BEN GAZ: Mennyit mondtál? Tízezer? Na, ennyiért már mesélek nektek.
- BANDURA: Nagyon népszerű leszel ám a hölgyolvasók körében!
- CSERGE: Bizony. A nők zabálják ezeket a FÉRFIAS történeteket.
- BEN GAZ: Na persze. Szerintetek egy nő nem tud ilyen hírhedt gonoszságokat véghez vinni...
- BANDURA: Á, ehhez egy ilyen erőskezű férfi kell. *(Ben Gazra mutat)*
Bátorság, szervezőkészség, intelligencia...
- BEN GAZ: *(bedühödik)* Pofa be! Elegem van a nyálás, hímsoviniszta férfipropagandából!
(letépi a sisakját, szép hosszúhajú nőként bújja) Tessék madárkáim!
- CSERGE: Ben Gaz! Te....te nő vagy?
- BANDURA: *(udvarol)* És ráadásul milyen csinos!
- BEN GAZ: Nem kell a vacak pénzetek. Hadd tudja meg a világ, mire képes egy "GYENGE" nő. Ingyen is elmesélem.
- BANDURA: Áhíttal lessük szavaidat szép Ben Gaz.
- BEN GAZ: *(énekel)* Minden férfi azt képzei, hős,
De egyből gyáva zsarnok lesz, ha nős,
Hogy mennyi férjem volt már nem is számolom,
De a sírjukat még mindig ápolom.

*Az egyik egész nap csak védte a sört,
Ha nem volt ebéd, mindent összetört,
A szép kék szemét elfeledni nem tudom,
A sírját még mindig ápolom.*

*A hetedik férjem hülye volt csupán,
A kisbaltával vágtam őt kupán,*

*Őszi éjszakán csak róla álmodom,
A sírját még mindig ápolom.*

*A teremtés koronái ők,
Úgy hitték, keményebbek, mint a nők,
Az önbizalmukat igazán bámulom,
De a sírjukat még mindig ápolom.*

CSERGE: Hát ez HALÁLI jó, vagy ahogy mifelénk...

BANDURA: *(közbevág)* És tényleg nem fog se kard, se golyó?

BEN GAZ: *(dicsekszik)* Á, hát ez igazán egyszerű. Itt lóg a nyakamban egy csodálatos amulett, ebben a kis zacskóban. Egy márványtojás.

CSERGE: Nahát! Olyan, mint egy közönséges tyúktojás.

BEN GAZ: De varázsereje van! Egyik lökött férjemtől örököltem, aki kirabolt egy híres varázslót. Az meg bosszúból kővé varázsolta a szerencsétlent.

BANDURA: Ó szépséges Ben Gaz. Hadd fogjam egy pillanatra a kezembe. Szeretném lerajzolni. Az újságcikkbe kellene illusztráció is....

BEN GAZ: Na jó, de csak egy pillanatra.

BANDURA: Jaj, ez a hajtincs!

BEN GAZ: Miféle hajtincs?!

BANDURA: Semmi, semmi. Csak ott elől a csodálatos hajad, hogyha egy kicsit bekunkorodna... úgy...olyan pikánsan...illene az arcodhoz.

BEN GAZ: *(a haját igazgatja)* Hol a tüköröm? *(előveszi a páncélruhából, nézegeti magát)*
Aha. tényleg sokkal jobb.

(Közben Bandura háttal elfordulva matat valamit, majd megfordul)

BANDURA: Tessék a bűvös tojás, szép Ben Gaz.

BEN GAZ: *(tetszik neki Bandura)* Apropó. Nem jöttök velem a táborunkba kedves Bandura? Rablópecsenye lesz vacsorára Ben Gaz módra. Jó véresen. Ha?

CSERGE: *(nyel)* Ó istenem. Sok mustárral.

BANDURA: Nem, nem, köszönjük. Sietős az utunk. Majd küldjük az újságcikket.

BEN GAZ: Kár, hogy nem maradsz velem, Bandura.
Szívesen lettem volna az ... özvegyed. Háhááá

(Ben Gaz zenéje beindul. Ben Gaz sátáni kacajjal, kísérettel balra ki)

I.FELVONÁS - 6.JELENET

CSERGE: *(hisztérikusan)* Nemnemnemnem! Ez nem lehet igaz! Rablópecsenye!
Véresen! INGYEN VACSORA! POTYAKAJA! Miért, miért? Ó, "miért hagytuk,
hogy így legyen?" *(Illés nótát énekli)*

BANDURA: *(komótosan leül a patakpartra, előveszi a horgászuccot, vagy némi cérnát
teleszkópos antennára köt, vagy csak úgy)* Nyugalom, Cserge. Nézd, mennyi
hal ficánkol itt a patakban. Szereted a sülthalat?

CSERGE: *(eszelősen bukik a témára, leül, kikapja a pecát Bandura kezéből)* Sülthal,
sülthalacska, halacskakacskacskacskamacska....

BANDURA: Na látod. Többet ésszel, mint erővel.

- CSERGE: Jól van Bandura. De ha fél órán belül nem fogunk halat, én...én megeszem a csalit a horgászbottal együtt.
- BANDURA: Most már én is kezdek éhes lenni.
- CSERGE: Mégiscsak el kellett volna fogadni Ben Gaz meghívását.
- BANDURA: Gondolod? Na jó. Van itt egy tojás a zsebemben, ha kéred.
- CSERGE: Hát persze! Az egész az enyém?
- BANDURA: Csak akkor, ha a fejedem töröd fel.
- CSERGE: Mindig úgy szoktam. *(fejéhez vágja a tojást, majd felüvölt)*
Auuuu! De hiszen ez kőből van!
- BANDURA: Nem kőből! MÁR-VÁNY-BÓL!!!!
- CSERGE: Márvány... Dehát akkor ez Ben Gaz csudálatos tojása!
- BANDURA: Bizony. Akkor cseréltem ki a főtojással, amikor a haját igazgatta.
- CSERGE: És most egy főtt tojás fityeg Ben Gaz nyakában. Hihi.
(rájön) Te Bandura! Akkor mi legyőztük Ben Gazt is.
- BANDURA: Na végre, hogy rájöttél.
- CSERGE: És itt a bizonyíték is. A *(áhítattal)* BÚVÖS TOJÁS.
- BANDURA: Vigyázz Cserge, mozog az úszó.
- CSERGE: Háhá. Gyere csak halacskám.
Cserge bácsi farag neked nyársat, tüzet gyújtunk és...
- HAL *HANGJA*:*(pöszén, horoggal a szájában)* Ó, hős Bandura, Ben Gaz legyőzője! Ments meg ettől a vadembertől.
- CSERGE: Vadember?! Ha! Te tudsz beszélni?
- HAL: Persze. én vagyok a halkirály felesége. Különben is a legdrágább külföldi tavakban nevelkedtem, illik tudnom idegen nyelveket.
- BANDURA: És honnan tudod, hogy legyőztük Ben Gazt?
- HAL: Gyorsan terjed a hír a víz alatt, ó Bandura. Vedd ki a számból a horgot. Szeretnék egy könnyörgő dalt énekelni nektek, és félek, hogy így hamis lesz.
- BANDURA: *(kiveszi a műhal szájából a horgot)* Jó, csak ne legyen túl hosszú, mert már nagyon éhesek vagyunk.
- HAL:*(ének)* *Szánd meg ó sorsomat, hercegem,
Nem forogtam nyárson még,
Csak a régi idők emléke éltet,
Dobj vissza, és megáld az ég.
Csak a hősi idők emléke éltet,
Dobj vissza, és megáld az ég.
Szennyvízzel mocskolják kék vizem,*

*Tátog és szenved a nép,
Csak a régi idők emléke éltet,
Dobj vissza és megáld az ég.
Csak a hősi idők emléke éltet,
Dobj vissza és megáld az ég.*

CSERGE: (felháborodik) Méghogy dobjuk vissza!

HAL: Hálából három kívánságotat teljesítem.

BANDURA: Hallod Cserge? Három kívánság! Kaját is kérhetsz!

CSERGE: Hííjj! Mekkora lakomát fogunk itt csapni! (*visszadobja a halat*)

HAL: Köszönöm, hogy visszadobtatok. Jöhet a **két** kívánság.

BANDURA: Már elnézést hölgyem, de háromról volt szó.

HAL: (*vállat von*) Meggondoltam magam.

CSERGE: Na jó. Először is kérek két nagy füstölt csülköt.

HAL: Ez egyszerre két kívánság volt, úgyhogy nincs több.

BANDURA: És hol a csülök, te dülledtszemű királynő?

HAL: Honnan a csudából szerezzek füstölt csülköt?
Ilyen hülye kívánságot nem tudok teljesíteni.

CSERGE: Ááááá! Belédvágom a nyársat, teeeee!

HAL: Sajnálom, pechetek van. Viszont, ha bármikor bajba kerültök,
csak tátogjatok háromszor így (cuppog) "pá-pá-pá", és kiáltsátok, hogy
"dülledtszemű királynő" - akkor ott termek és segítek. Na, viszlát.

BANDURA: Hát ez jól megetetett bennünket...már ahogy tifeleitek mondják:
EGYÜTT: "Kecskebogycsóból nem lesz beluga-kaviár!"..- hahaha

CSERGE: Már csak abban reménykedek, hogy legyőzzük Hexametert, a sárkányt, és
akkor rántott sárkánytalpat eszünk hagymáskrumplival!!!

Bandura, Cserge JOBBRA ki a "Majd meglátjuk, ki győz" zenéjére. TAPS.

II.FELVONÁS - 1.JELENET

Szín kopár, kiégett erdő. Baloldalt útjelző tábla "ÚT A BIZTOS HALÁLBA".

*Jobboldalt randa irodai íróasztal, mögötte körmét reszelgeti egy cicababa "szőke nő".
Félelmetes zene + varjúkárogás.*

Dákó, Bingó BALRÓL be. észreveszik a táblát.

DÁKÓ: Nézd, Bingó! Egy útjelző tábla.

BINGÓ: Aszongya, hogy ... "ÚT A BIZTOS HALÁLBA". Hm.
Aláírás: He-xa-me-ter, a költő.

DÁKÓ: Akkor jó felé megyünk.
Felperzselt falvak, meg ezek az iszonyatos lábnyomok a földön...

- BINGÓ: Fogadjunk tíz aranyba, hogy fél órán belül elérjük a sárkánybarlagot.
- DÁKÓ: Na nem. Már nyolcvan aranyat nyertél el tőlem az úton.
- BINGÓ: És az a száz arany, amit tegnap nyertél attól a kocsmárosától?
- DÁKÓ: Á, csak jól ment a kártya.
- BINGÓ: (kuncog) Na meg volt egy-két ász a kabátujjadba csúsztatva Dákó királyfi...
- DÁKÓ: Teee! Azt mered mondani, hogy csaltam?!
- BINGÓ: Á dehogy. Én tanítottam neked ezt a jó öreg trükköt uram. Nem emlékszel?
Párbeszéd közben jobbra mennek, meglátják az íróasztalt.
- TITKÁRNŐ: *(unottan csicsergi a leckét)* Állj, egy lépést se tovább.
- BINGÓ: Na nézd csak! Egy szőke cicababa! Te akarsz nekünk parancsolgatni?
- DÁKÓ: És hogy van képed eltorlaszolni az utat egy ilyen döhe nagy íróasztallal?
- TITKÁRNŐ: Itt vége van az útnak. Mögöttem már (hatalmasat ásít) szóval itt ásít a sárkánybarlang szája.
- DÁKÓ: Akkor helyben vagyunk.
- TITKÁRNŐ: Gondolom, Hexameterrel akartok megvívni, nemdebár....
- BINGÓ: Mi közöd hozzá, te, te... szolárbébi plázacica?
- TITKÁRNŐ: Bocsikaaa! Én vagyok a negy Hexameter titkárnöje.
Nálam kell jelentkezni a viadalra.
Tessék kitölteni a kérdőívet, ... tíz arany a kezelési költség.
- DÁKÓ: *(odadobja)* Tessék, itt a pénz. Hívhatod a sárkányt.
- TITKÁRNŐ: NyugiNyugi szépfiúka!. Rögtön megnézem a naptáramat. Aszongya, hogy...
Elő tudlak jegyezni mondjuk holnap 8 óra 30-ra. Megfelel?
- DÁKÓ: Holnap?! Na nem. Én most azonnal megvívok veled.
- TITKÁRNŐ: Bocsikaaa! Nem lehet. Az egész napunk be van táblázva.
Amióta Moderáta királynő meghirdette ezt a szörnyű versenyt Kunigunda kezéért, csak úgy tolonganak a vitézek. és nagyon sokan kezdik a bizonyítékgyűjtést a sárkánynál.
(ásít) Mára még nyolc viadal van előjegyezve.
- DÁKÓ: Remélem, azért még megvan Hexameter feje!
- TITKÁRNŐ: Háhá! Hexameter buksikáját nem vágja le soha élő ember fia.
- BINGÓ: De mi már legyőztük Lila Kacajt, meg Ben Gazt.
- TITKÁRNŐ: *(fitymálóan)* Ugyan már!
(sejtelmesen suttogva) Fújtak már rád kénköves lángot, királyfi?
- DÁKÓ: Hááát...azt még nem...
- TITKÁRNŐ: *(vihorászva)* Hexameter egy kilométerről leperzseli a templom tornyáról a verebeket, és a plébános akváriumában megfőnek az aranyhalak.
- BINGÓ: *(félve)* Ajjaj...!

- TITKÁRNŐ: Na és járt-e már kánkánt a lábodon hat kecses féltonnás láb?! (*mintha egy jó viccet mesélne*) Tegnap egy őrült királyfi nyolc ágyúval lőtte öt lépésről a sárkányt, ő meg...hihi...úgy kapdosta be az ágyúgolyókat, mint a szilvásgombócot. Nasikának persze...
bekapta a királyfit is, az ágyúval együtt.
- DÁKÓ: (félve) Na, Bingó, ehhez mit szólsz?
- BINGÓ: (*füle tövét vakarja*) Hát uram! Egy lyukas garassal se fogadnék a győzelmedre.
- TITKÁRNŐ: (*bizalmasan*) Azért nem eszik olyan forrón a sárkányt! Neked királyfi CSAK EGY bizonyíték hiányzik ugyebár- egy LEVÁGOTT SÁRKÁNYFEJ.
- DÁKÓ: Valahogy úgy...
- TITKÁRNŐ: (*az íróasztal alól előszed egy "levágott" sárkányfejet*) Nos uraim? Ehhez mit szóltok?
- BINGÓ: Úristen, de szörnyű! Ezek a dülledt szemek!
- DÁKÓ: Csak nem vágta le valaki mégis Hexameter fejét?
- TITKÁRNŐ: (*büszkén*) Nna nem. Ez saját készítésű népművészeti levágott sárkányfej. Hexameter buksijának pontos mása. ... éédibéédi...
És potom száz arany az ára.
- DÁKÓ: Száz arany?!
- TITKÁRNŐ: Gondold meg, királyfi. Itt a tökéletes bizonyíték. Holnapra már tied Kunigunda keze és az egész ország. (*lekicsinylően*)
Na persze, ha drágállod, van kisebb is hatvanért, nem ilyen szörnyű, meg nem lóg ki ilyen cukin a nyelve....
- DÁKÓ: Jó, jó. De mit szól hozzá Hexameter?
- TITKÁRNŐ: (*átmegy üzletasszonyba*) Azzal ne törődj. Ő legszívesebben csak a hőskölteményeit firkálná egész nap. Írunk egy papírt arról, hogyha te leszel a király, havi apanázst, olyan ellátmányfélért biztosítasz neki. Mondjuk... húsz-harminc kecske, ökör...no meg egy-két...
- DÁKÓ: (*közbeváág*) ... aha meg egy-két szűzleány...
- BINGÓ: Sose értettem, mi a csudának kell egy sárkánynak annyi szűzleány.
- TITKÁRNŐ: Bocsikaaa! Az nekem jár... és nem szűzleány, hanem pár kigyúrt cippendél fiúka... khm... eeez...olyan fizetéskiégíszítés-féleség...
- DÁKÓ: Áll az alku. Itt a pénzed cicus.
- TITKÁRNŐ: (*átnyújtja a sárkányfejet*) Tessék. Ja, igen. és itt a szerződés.
A fiúkakat is beleírtam.... hihihi... Itt írd alá jó uram.
- BINGÓ: Azt hiszem uram, jó vásárt csináltunk.
- Dákó, Bingó JOBBRA kifelé mennek, Bingó nézegeti a sárkányfej nyakát, betűzget)*
- BINGÓ: ... ma-de in... csáj---na...

DÁKÓ: Ja, és add át üdvözetünket Hexameternek.

BINGÓ: (gúnyosan) A Nagy Költőnek! Hahahaha!

DÁKÓ: *(énekel) Ölembe hullik a sárkányfej,
Karomba omlik egy boldog nej.*

BINGÓ: *Bandura, Cserge nem ér utol,
S a lakomán bömböl a rock and roll.*

EGYÜTT: *Mert eldőlt már, ki győz,
Eldőlt már, ki győz!*

DÁKÓ: *Megüti a guta ma az én öcsikém,*

EGYÜTT: *Mert Dákó, Bingó győz!*

Dákó, Bingó JOBBRA kitáncol a színpadról.

II.FELVONÁS - 2.JELENET

Szín az előző. TITKÁRNŐ dúdolgatja a "Majd meglátjuk, ki győz"-t.

TITKÁRNŐ: Hihi. Ha ez a dolog sikerül, Hexameter biztosan megemeli a fizetésemet.
(felrakja a lábát az íróasztalra, körmeit festegeti)

Bandura, Cserge balról be.

BANDURA: Khm, khm. Tiszteletem hölgyem! A sárkányt keressük.

CSERGE: Csak Bandura királyfi keresi, é-én nem annyira.

TITKÁRNŐ: *(ásít) Bocsikaaa... Ma már nincs félfogadás.
Hexameter különben is nagyon elfoglalt.
Éppen új hőskölteményt ír magáról.*

BANDURA: Verset ír a sárkány??!!

- TITKÁRNŐ: Ő valójában nagy költőnek tartja magát.
Ezt a sárkány-izét meg... csak úgy örökölte szegény... azzal az SMS-sel...
... vagy mi...
- BANDURA: Nem SMS, hanem **DNS**...
- CSERGE: Te idefigyelj! Ha nem jelented be azonnal Bandura királyfit, én rádborítom az íróasztalt!
- TITKÁRNŐ: Jóvanna! Ne morcizzatok már!
OKÉS. Bejelentelek. Ti akartátok. Kapóra jöttök neki...vacsorára. hihi
(*hivatalos hangon*) Tessék. Itt a jelentkezési ív.
Anyja neve, személyi szám, pontos cím, stb.,stb.
- CSERGE: Az meg minek?
- TITKÁRNŐ: (*gúnyosan*) Hát hogy hova küldjük a halotti bizonyítványt!
- BANDURA: Roppant kedves figyelmesség. No és fegyvernemet választhatok?
- TITKÁRNŐ: Nyugodtan. Gépágyú, légkalapács, szögbelövő, láncfűrész...
- BANDURA: Nem! Én KÖLTŐI PÁRBAJRA hívom ki a sárkányt.
- TITKÁRNŐ: (*elbizonytalanodik*) Költői ...párbajra...hát...én nem tudom,
... meg kéne kérdezni Hexametert...
- BANDURA: Na... csipkedd magad... Igyekezz már!!
- TITKÁRNŐ *jobbra el.*
- CSERGE: Mit forgatsz a fejedben, jó Bandura?
- BANDURA: Talán ha meghall néhány igazi verset ... és legyőzöm...
- Iszonyatos effekt kezdődik, Hexameter a hatlábú sárkány némi füstöt okádva, félelmetes háhááá üvöltéssel bebübörög, mögötte tipeg a titkárnök. A Sárkány két kezében nyeles, óriás talpak (ld. Yeti - Big Foot hamisítók)*
- HEXAMETER: Ki mer engem zavarni versírás közben!?!??
Éééén vagyok Hexameter a hatlábú sárkány-költőóriás!
- BANDURA: (*rettegve, de gúnyosan*) Nézd csak Bandura! Ennek nincsen is hat lába!
- HEXAMETER (*meghallja, fenyegetően Cserge fölé tornyosul*) Hogy nincsen hat lábam??
Te vakarcs!! Ismersz te pl. Fekete Jánost? (*Cserge reszketve bólogat*)
És ő sem fekete... ugye? És a Kovács Pisti foglalkozása sem kovács, és a Szabó Julcsi sem varr ruhákat...Ugye?? (*Cserge-Bandura bólogatnak*)
Na, és a Bruce Willis sem... brúszik... (*elgondolkodik picit*) ...ööö...
MINDEGY! "Hexameter a Hatlábú Költő"! Ez a művészi-költői álnevem!
Lehetne a nevem Huszonegy Lábú is... (*feléjük lép fenyegetően*) UGYE????!!!
(*Bandura-Cserge félve bólogatnak*)
És ki meri állítani, hogy nem én vagyok a legnagyobb költő a világon?!
- BANDURA: É...én! És kihívlak költői párbajra!.
- HEXAMETER: Hahaha. állom a fogadást. A titkárnök meg az a nyeszlett szolgád lesznek a pártatlan bírák, de vigyázz!
Ha csodás költeményeimmel én győzök, akkor fasírttá taposlak!

BANDURA: Jó, jó! Viszont, ha én győzök, örökre eltakarodsz az országból. Áll az alku?

HEXAMETER: Rendben. Először én mondom el egy ifjúkori zsenyémet:

"Öt, négy, három, a pofám kitátom, Kettő, egy, nulla, te leszel a hulla."

TITKÁRNŐ: *(szolgaian tapsikol)* Jajj de cuki!

CSERGE: *(zavartan, félve)* E...egészen jól rímelt Bandura..., nem??.

BANDURA: Most én jövök:

*"Alszik a széken a kabát, Szunnyadozik a szakadás,
Máma már nem hasad tovább....Aludj el szépen kis...Ba..."*

HEXAMETER: *(hasát fogja)* Bruhahahahaha! Méghogy egy kabát...hihihi...alszik.

TITKÁRNŐ: Még jó, hogy nem horkol...

CSERGE: Jaj, uram! Keresztespók legyek, ha értem a versedet!

HEXAMETER: Háhááá... máris egy null a javamra.

Jön a második versem. A népies korszakomból... *(elérzékenyülve)*

*"Cupákol a hiéna, enyém leszel te még ma - galambom.
Dögkeselyű csipeget, velőcsont lesz belőled - galambom."*

TITKÁRNŐ: *(könnyezve)* Istenem, ez édi-bédi...

CSERGE: *(bárgyún)* Hááát... Egész jó ritmusa van...

BANDURA: Na jó. Akkor most én is próbálok valami egyszerűbbet.

*"Falu végén kurta kocsmá, oda rúg ki a Szamosra.
Meg is látná magát benne..."*

HEXAMETER: *(feldühödik)* TEEE! Nyomorult emberizink!

Gúnyt űzöl belőlem? Hova rúg ki az a kocsmá?

TITKÁRNŐ: Talán berúg...hihihi.

HEXAMETER: Meghogy a kocsmá meglátná magát benne?!

CSERGE: Jaj, uram! Egy kocsmának nincsen szemé!

HEXAMETER: Vigyázz Bandura! Már kettő null a javamra!

BANDURA: *(elszántan)* Nem érdekel. A te verseid akkor is iszonyú förmedvények!

HEXAMETER: Igeen? Na figyelj. Eléneklek a legújabb hőskölteményemet.

Ha ennél jobbat tudsz, máris szedem a sátorfámat.

TITKÁRNŐ: *(lelkesen tapsikol)* Halljuk, halljuk!

*Sárkány-heavy zene indul, a TITKÁRNŐ lelkesen csápol, felugrik az íróasztalra,
baboskendőt lenget, valamint a fejével bólogat, mint a heavysek.*

HEXAMETER: *(énekel)*

*Nem tagadom, hogy a képem durva és lepcsés a szám,
Kénköves, ördögi lángot fúj az a randa pofám,
De széttaposom, aki ócsárolja a verseimet,*

Dögkeselyűk vacsorája, ki szidja a rímeimet!

*Köl / természet angyali fáklya, messzi jövőbe mutat,
Száz falu apraja-nagyja rettegi karmaimat,
De széttaposom, aki ócsárolja a verseimet,
Dögkeselyűk vacsorája, ki szidja a rímeimet!*

*Nem hiszem el, hogy a sárkány érzelm nélkül is élhet,
Jó kritkától a költő Hexameter sose félhet,
De szattaposom, aki ócsárolja a verseimet,
Dögkeselyűk vacsorája, ki szidja a rímeimet!*

BANDURA: *(őrzöng)* De hisz ez borzalmas! Ennek semmi köze a költészethez!

HEXAMETER: Micsodaaa? Te nyomorult pondró!

Életem főművét pocsmékolod?! Na megállj csak (nu pagagyí)!!

Döngölés zene indul, a sárkány ledönti Bandurát, tapossa a bazi mű-talpakkal...

CSERGE: Jaj, uram! Agyontapos ez a szörnyeteg!

BANDURA: Akkor is vacakok a verseid!

HEXAMETER: *(extázisban)* Neeem, az nem lehet!

BANDURA: Pocsék, dilettáns fércművek!

HEXAMETER: *(artikulátlanul)* Neeem, neem! Én zseni vagyok...zseniii!!!

BANDURA: Egy gyomorbeteg gyík jobban ír nálad!

HEXAMETER: *(összeesik, exitál)* Neeee....áááá....áááááá....

Iszonyatos dübörgés után zene vége, sárkány a szívéhez kapva utolsót rúg).

CSERGE: *(rádöbben)* Há-há-hát...ezt megütötte a guta.

BANDURA: *(kifújja magát)* Úgy tűnik... szívinfarktus...

CSERGE: Uram, te élsz még?

BANDURA: Ó te balga Cserge! Hát itt van a bűvös tojás a zsebemben!

CSERGE: Hát persze. Ben Gaz márványtojása megvéd mindentől... hihihih

BANDURA: Szörnyű feladat vár rád, hú Cserge.

Nyiszáld le valahogy szegény Hexameter fejét.

CSERGE: Na igen. Az utolsó bizonyíték.

TITKÁRNŐ: *(Hexameterre borulva, símogatva kesereg)* Egy pillanat, pillanat.

Hát velem most mi lesz? Nekem itt folyamatos munkaiszonyom, bocsi, munkaviszonyom volt. Most meg elvesztettem az állásomat.

(könyörögve) Legalább néhány sárkányfejet vegyetek már tőlem.
Emlékbe... (előkotort egyet az íróasztala alól, mutogatja)...
... lécilélicíiii...

CSERGE: Tudod, mit? Vidd el vásárookra.
"Hexameter feje!" Kapkodni fogják a népek.

BANDURA: Sőt, jó kis bulvár sztorikat is írhatasz:
"Hexameter csaja voltam"...vagy ilyesmi.

CSERGE: Még celeb is lehet belőled!

TITKÁRNŐ: Jujj de izgi!!! Köszike, köszike hős Bandura.
(a sárkányfejjel teli zsákkal jobbra boldogan kiugrabugrál)

II.FELVONÁS - 3.JELENET

Szín, mint az előző jelenetben.

CSERGE: Azt azért még mindig nem értem, jó uram, hogy miért nem valami rendes verset szavaltál...
.... az a kocsma... kirúg... meg alszik a kabát...

BANDURA: (lemondóan) Hű Cserge. Jobb, ha erről most nem vitatkozunk.

Szipogás, sírás, hüppögés hallatszik.

BANDURA: Na jó, jó, azért nem kell sírni!

CSERGE: Nem én szipogok, uram. Ott a bokorban, nézd csak!

Bokorból szipogva elejön egy királyi ruhába öltözött fiatalember (továbbiakban BÉKAKIRÁLYFI).

BANDURA: Úgy látom, igen előkelő származású ez a legény.

CSERGE: Haj, ha az én ruhámon ennyi gyémánt meg arany lenne, bizony nem sírnék.

BÉKAKIRÁLYFI: *(szipogva)* Megöltétek a sárkányt! Mi lesz most velem?!

BANDURA: Sajnálom, hogy megelőztünk, vitéz.

CSERGE: Van egy sanda gyanúm, hogy ez is mindjárt dalra fakad.

BANDURA: Cserge, Cserge! Nem illik más bánatán gúnyolódni.

BÉKAKIRÁLYFI: *(tényleg dalra fakad)*
Szánd meg ó sorsomat, hercegem,
Szívem a szerelemtől ég,
Csak a régi idők emléke éltet,
Segíts, és megáld az ég.
Csak a hősi idők emléke éltet,
Segíts, és megáld az ég.

Rózának hívják a kedvesem,
Nem brekegtünk együtt még,
Csak a régi idők emléke éltet,
Segíts, és megáld az ég.
Csak a hősi idők emléke éltet,
Segíts, és megáld az ég.

CSERGE: De ismerős ez a nóta! Mindjárt jön, hogy *(gúnyolódva énekl)* "segítsetek, majd meghálálom, meg...három kívánság meg mifene"...

BANDURA: *(együttérzően)* Kibe vagy oly reménytelenül szerelmes, jó vitéz?

BÉKAKIRÁLYFI: *(kinyújtja a kezét, tenyerén egy varangyosbéka ül)*
 Tündérszép menyasszonyomba! Róózába! Nézzétek, milyen gyönyörű!

CSERGE: Fugg. Dehát ez egy undok, nyálkás varangyosbéka!

BÉKAKIRÁLYFI: *(áhitattal)* Nekem ő a legszebb a világon!

CSERGE: Hát ez komplett örült. Vigyázz Bandura, lehet, hogy harap!

BANDURA: Azt hiszem, értem már.
 Valami gonosz varázsló békává változtatta szíved hölgyét.

BÉKAKIRÁLYFI: Jajj dehogy! Éppen fordítva. Én a békakirályfi vagyok, de egy gaz varázsló féltékenységből emberré változtatott, pont az esküvőnk napján.

CSERGE: Csak nem akarsz visszaváltozni békává? Örülj neki, hogy egy ilyen nyalka, jóképű legényt faragott belőled ez a varázsló!

BANDURA: Ó hű Cserge! A békának a béka tetszik, a póknak a pók.
 A békakirályfi szemében mi vagyunk rútak és visszataszítóak.

BÉKAKIRÁLYFI: *(udvarias undorral)* Hát ...valahogy úgy...

CSERGE. Aha. Szóval. Ha én keresztspók lennék...

BANDURA: ...akkor bizony örülnél, ha egy csinos, molett keresztspók beléd szeretne.

CSERGE: Brrrr!

BÉKAKIRÁLYFI: Segítsetek rajtam! Megszűnik az átok, ha valaki egy bunkóval háromszor jól fejbevág. *(sóhajt)*
Eddig még mindenki kinevetett, meghát nem is mertek egy királyfit kupán vágni.
Azért jöttem a gonosz sárkányhoz, hátha ő jól megtaposna háromszor, így megint megint béka lehetnék...
(szipog) Sajnos már...elkéstem...

CSERGE: Ezen már ne múljon. Fejbe váglak én tízszer is.

BÉKAKIRÁLYFI: *(repes)* Igazán megtennéd? Istenem! Megint béka leszek!
Hallod ezt Róza?

Boldog kuruttyolás.

CSERGE: Itt egy jó kis husáng. Kezddhetem?

BÉKAKIRÁLYFI: Hát persze. És ha bármikor bajban vagytok, kiáltátok csak: "Te mocskos, bűzös varangy" - és én ott leszek, és segítek nektek.

BANDURA: Sok boldogságot Békakirályfi.

CSERGE: *(emeli a husángot, számol)* Egy , *(bum)* kettő, *(bum)* három *(bum)*

Effekt, Békakirályfi eltűnik, boldog kuruttyolás.

BANDURA: Boldogan kuruttyolnak. *(sóhajt)* Milyen szép pár.

CSERGE: Nekem valahogyan jobban tetszenének tepsiben vagy kirántva *(nyamnyog)* tartármártással.

BANDURA: Nyugalom, Cserge. Ígérem, még ma teletömheted a pocakodat *(áhítattal)* a szépséges Kunigunda esküvőjén!

CSERGE: *Sült libacomb és nyúlpecsenye,
Gombóc dögivel és barátfüle.*

BANDURA: *Szép Kunigundám várj reám,
Nem maradsz **már** vénleány,*

EGYÜTT: *Mert eldőlt már, ki győz,
eldőlt már, ki győz!*

BANDURA: *Megüti a guta ma a bátyuskám,*

EGYÜTT: *Mert Bandura, Cserge győz!*

CSERGE: *Rántott husi és palacsinta,
Tejbegríz és csevabcsicsa*

BANDURA: *Dákónak kell pszichiáter, mert
Kunigundának szerelem kell*

EGYÜTT: *Mert eldőlt már, ki győz,
Eldőlt már, ki győz,*

BANDURA: *Megüti a guta ma a bátyuskám,*

EGYÜTT: *Mert Bandura, Cserge győz!*

Bandura , Cserge jobbra kitáncolnak, színváltáshoz a roki közjátéka mehet.

II.FELVONÁS - UTOLSÓ JELENET

Szín Moderáta királynő udvara, trónterem. Udvari zene, függöny fel.

*Színen Udvarmester, Dákó, Bingó, Ajtónálló, lézengő ritterek, esetleg udvarhölgyek.
Fanfárok megszólalnak.*

AJTÓNÁLLÓ: Moderáta királynő!

Fanfár. Moderáta puccosan bevonul, a trónszékre ül. Mindenki meghajol.

MODERÁTA: Nos Udvarmester?! Megvizsgáltatok a bizonyítékokat?

UDVARMESTER: Felséges Moderáta királynő! Én, mint az udvari - királyi - szakértői bizottság elnöke megállapítottam, hogy a Dákó királyfi által bemutatott bizonyítékok hitelesek.

MINDENKI: Éljen!

UDVARMESTER: Legyőzte a félelmetes Lila Kacajt...

MINDENKI: *(elismerő "huuuú" morgás)*

UDVARMESTER:... A véreskezű Ben Gazt...

MINDENKI: Huuuuú!

UDVARMESTER:...és a fertelmes Hexametert.

MINDENKI: Éljen! Éljen!

MODERÁTA: Köszönöm Udvarmester. *(feláll, Dákóhoz megy. Tetszik neki, körbejárja, méregeti)* Hallom, édesapád a délceg ... Legátó király.

DÁKÓ: *(pimaszul)* Hát hogy délceg lenne, az túlzás. Kissé megöregedett már. *(felemeli a karját megfeszíti az izmait)*

MODERÁTA: *(elismerően tapogatja a bicepszét)* Istenem, ezek az arcvonások! Mintha az ifjú Legátót látnám. Tudod Dákó, atyáddal szinte együtt nőttünk fel, ...khm... **testi**-lelki jóbarátok voltunk...

DÁKÓ: *(tiszteletlenül)* Motyogott valamit az öreg erről...

MODERÁTA: *(sóhajt)* Aztán az élet elszakított bennünket egymástól!

DÁKÓ: *(pofátlanul)* Pedig ha együtt maradtok, talán te lennél most az édesanyám.

MODERÁTA: *(visszazökken a realitásokhoz, sértődötten visszaül a trónra)*
Nos! Hős Dákó királyfi!
Mivel megszabadítottad országomat eme szörnyűséges veszedelmektől, méltó vagy rá, hogy tiéd legyen Kunigunda leányom keze.

(ÉLJENZÉS)

BINGÓ: *(gúnyosan)* Gratulálok uram. Remélem, nem feledkezel meg rólam!

DÁKÓ: *(suttogva)* Ne félj, Bingó! Bőségesen megjutalmazlak!

MODERÁTA: Udvarmester! Hozhatod a házassági szerződést!

BANDURA, CSERGE rontanak be az ajtón, kezükben zsák a bizonyítékokkal.

BANDURA: Ne siesd el a dolgot, ó bölcs Moderáta királynő!

UDVARMESTER: Hé! Hé! Hogy merészeltek egy ilyen ünnepélyes pillanatban itt zavarogni?!

BANDURA: *(meghajol)* Bandura herceg vagyok, Legátó király kisebbik fia. Bizonyítani tudom, hogy ÉN győztem le a boszorkányt, a rablóvezért és a sárkányt.

(általános felzúdulás)

DÁKÓ: Haha! Méghogy te! Te nyiszlett könyvkukac!

BANDURA: Vigyázz a szádra Dákó!

MODERÁTA: Állj, állj! Udvarmester! Az igazság úgy kívánja, hogy Bandura herceg bizonyítékait is megvizsgáljuk.

CSERGE: *(egyedül)* Úgy van! Éljen, éljen!

DÁKÓ: *(dühöng)* Fölösleges herce-hurca. Biztos csupa hamisítvány.

Kürtszó, aranybojtokkal ékesített ezüst harsonák.

MODERÁTA: *(idegesen)* Mi az már megint?!

AJTINIILLI: Fenséges Moderáta királynő! A bölcs Legátó király!

LEGÁTÓ némi alabárdos kíséretében bevonul.

MODERÁTA: *(felugrik, rohan Legátóhoz)* Ó, istenem! Legátó! *(átölelik egymást)*

- LEGÁTÓ: Jaj nekem, Moderáta!
 Én hogy megöregedtem, te meg milyen szép fiatal maradtál!
- MODERÁTA: *(hányja-veti magát)* Ugyan már Legátó. *(évődik)* Te kis hazudós...
- UDVARMESTER: Khm, khm... Kezdhethük a bizonyítást felség?
- LEGÁTÓ: Na nézd csak! Az én két délceg gyermekem épségben megérkezett.
- MODERÁTA: Büszke lehetsz rájuk Legátó. Mindketten kiállták a próbát.
- LEGÁTÓ: No ennek örülök.
- MODERÁTA: Na te sem ijedtél meg az árnyékodtól *(sóhajjal)* mikor fiatalok voltunk.
- DÁKÓ: *(idegesen toporog)* Hogy mit tudnak ezek turbékolni!
- LEGÁTÓ: *(révedezve)* Hát még emléxel Moderáta...
- MODERÁTA: Mindenre kedves Legátó...
- ZENE indul, Moderáta, Legátó összehajolnak, énekelnek. Dákóék dühösen végigszenvedik a nótát, udvari népek táncikálnak)*
- MODERÁTA, LEGÁTÓ: *(énekelnek)* Zöld volt a fű és ragyogott fenn az ég,
 Mikor hamvasak és ifjak voltunk még,
 Mintha ma lett volna, úgy emlékezem,
 Hogy titokban megfogtad két kezem.
 Emlékszel, kedvesem,
 Hemperegtünk a várhegyen,
 A fejünk lágya éppenhogy benőtt,
 Emlékszel, kedvesem,
 Nem csavarogtál nélkülem,
 Fára másztunk minden délelőtt.
- LEGÁTÓ: *Hogy célbalőni megtanuljak én,
 Csúzlit kaptam tőled május elsején,*
- MODERÁTA: *Mintha ma lett volna, úgy emlékezem,
 Majdnem kicsúzliztad mind a két szemem.*
- EGYÜTT: *Emlékszel, kedvesem,
 Hemperegtünk a várhegyen,
 A fejünk lágya éppenhogy benőtt,
 Emlékszel, kedvesem,
 Nem csavarogtál nélkülem,
 Fára másztunk minden délelőtt.*
- MODERÁTA: *Az ágyikómba egeret dugtál,*

A szendvicsembe békát pakoltál,
 LEGÁTÓ: *Mintha ma lett volna, úgy emlékezem,
 Majdnem kikapartad mind a két szemem.*

EGYÜTT: *Emlékszel, kedvesem,
 Hemperegtünk a várhegyen,
 A fejünk lágya éppenhogy benőtt,
 Emlékszel, kedvesem,
 Nem csavarogtál nélkülem,
 Fára másztunk minden délelőtt.*

A nóta végén az Udvarmester provokálására plebs tapsol.

DÁKÓ: *Állj, állj!*
 Már elnézést kérek apámuram, de essünk már túl a formaságokon.
 Legyőztem az akadályokat, és enyém a szépséges Kunigunda keze.

MODERÁTA: *(lemondóan a trón felé vezeti Legátót)* Rendben.
 Most már jöhetnek az államügyek

BANDURA: *(közbevág)* Már megbocsásson apámuram, de nekem is itt vannak a bizonyítékaim és mégcsak meg sem vizsgálták.

LEGÁTÓ: *Remélem, igazságosan fogsz dönteni Moderáta.*

MODERÁTA: *(sértődötten)* Hát úgy ismersz engem...

LEGÁTÓ: *Bizony úgy! Na idefigyelj! (sugdosni kezd Moderáta fülébe)*

MODERÁTA: *(vihorászik ő is sugdosni kezd Legátó fülébe, az egyre jobban nevet)*

DÁKÓ: *(dühöng)* Na tessék! Most meg sugdolóznak. Már rég király lehetnék!

MODERÁTA: *(maga mellé ülteti Legátót)* Nos uraim, kezdődhet a párbaj.
 Kérem a bizonyítékokat!

UDVARMESTER: *Máris mutatom, királynőm. Először is. Íme a fertelmes ősz
 boszorkányhajszálak, amelyeket Dákó királyfi hozott.*

BANDURA: *Na persze. Hiszen minden szerencsétlen vénasszonyt megkopasztottak az
 úton, ezek az ő hajszálaik!*

UDVARMESTER: *És íme Bandura herceg bizonyítéka. (átveszi Csergétől)*

DÁKÓ: *De hisz ezek zsenge leánykák hamvasszőke hajszálai, hehe.*

Általános nevetés

CSERGE: *(magyarázkodik, de kinevetik)* Igen, mert a boszorkány hét lejánnya
 változott és a lányok hajából vágtuk le a hajtincseket...

BINGÓ: *(vihog)* Haha! Még jó hogy nem birkaszórt hoztak!

UDVARMESTER: *Íme a második bizonyíték.
 A véreskezű gaz Ben Gaz félelmetes gaz kardja.*

Elismerő morgás a teremben.

MODERÁTA: Nos Bandura?

BANDURA: Itt ez a bűvös tojás, ami megvédte a rablóvezért a kardtól, a golyótól.

UDVARMESTER: Rögtön megvizsgáljuk. *(nézegeti)* Mitől lenne ez bűvös!
Síma márványtojás. *(felemeli, leejti a folder, az széttörik)*

CSERGE: *(kétségbeesve felveszi a darabokat)* Jaj, uram!
Ledobta a márványpadlóra és szétrepedt.

BANDURA: *(lemondóan)* Sajnos a márvány a márványon könnyen törik.

BANDURA: Nna jó. *(egy zsákot mutat körbe, száját kinyitva)*
Akkor hát ide nézzetek! Íme a levágott sárkányfej.

UDVARMESTER: Fugg, de undorító! Ez a húscafat lenne Hexameter feje?

MODERÁTA: *(undorral megnézi)* Pfuj! Nézd csak Bandura! Ezt a fejet Dákó bátyád hozta.
Szépen düllednek a szemek, kilógó nyelv, minden a helyén van.

CSERGE: Dehát én magam nyiszáltam le!!!

BINGÓ: Persze. Egy szegény tehén fejről!

Nevetés

DÁKÓ: Add fel a harcot, öcsikém.
Látod, az én bizonyítékaim sokkal hitelesebbek.

CSERGE: Bandura, Bandura! Itt van még a Hangyakirálynő meg a Halkirájnő!
Hívd őket, majd ők segítenek.

BANDURA: *(fejére csap)* Hogy én milyen hülye vagyok! Jó Moderáta királynő!
Van még három szemtanúm is.
Hadd idézzem színed elé őket, és rögtön kiderül, hogy Dákó hazudik.

MODERÁTA: Nos királyfi.
Édesapádra, a bölcs Legátóra való tekintettel adok még egy lehetőséget.

BANDURA: *(háromszor köp)* Te ízeltlábú féreg!

MODERÁTA: Micsodaaaa?! Ezt nekem mondtad?

BANDURA: Jaj, dehogy! Én csak a Hangyakirálynőt hívtam.

HANGYA: *(hangja)* Mit parancsolsz kispapám? Tán szétszóródtak a királynő
gyöngyei a fűben? Rögtön hívom a népemet és összeszedjük.

BANDURA: *(A földre beszél, mntha ott lenne a hangya)* Á, sokkal egyszerűbb a dolog.
Te ott voltál, amikor legyőztem Lila kacajt, a boszorkányt.

DÁKÓ: No nézd csak, a Hangyakirálynő!

BANDURA: *(gyanút fog)* Mi az, te ismered?

BINGÓ: Persze. Szép kövér sonkászsemlét kapott tőlünk.

HANGYA: I...igen. Meg kalácsot

DÁKÓ: Gondoltam, jól jön még egy ilyen „önzetlen”...barátság.

CSERGE: És neked volt képed fölzabálni az utolsó szelet kenyerünket!
 DÁKÓ: *(jelentőségteljesen)* Ne feledd hangya, meghívtalak az esküvői ebédre is!
 UDVARMESTER: Nos hangya. Láttad-e, hogy Bandura végzett a boszorkánnyal?
 HANGYA: Én nem láttam semmit, nem hallottam semmit....
 CSERGE: Ó Bandura! Hiszen Dákó lefizette a Hangyakirálynőt!
 Na megállj te féreg! *(el akarja taposni)*

ELTŰNÉS EFFEKT, hangya eltűnik

MODERÁTA: Fogytán a türelmem Bandura herceg!

BANDURA: Türelem blocs Moderáta!
 Most idehívom a másik segítségemet!
(háromszor tátog) Pa-pa-pa, dülleddszemű királynő!

MODERÁTA: *(hápog)* De hisz ez felségsértés!

BANDURA: Bocsánat, ó Moderáta! Én csak a halkirálynőt szólítom...

HAL: Mit parancsolsz kisgazdám? Itt vagyok a virágvázában, huhu!

BANDURA: Van még egy utolsó kívánságunk, ugye?

HAL: Persze, persze. Talán a királynő gyöngyei a tóba hullottak?
 Rögtön megkeresem őket.

BANDURA: Nem, nem. Te úgy szólítottál engem, hogy "Hős Bandura, Ben Gaz legyőzője". Emlékszel?

DÁKÓ: Halkirálynő! Nekem is tartozol még egy kívánsággal, ne feledd!

HAL: Bizony! Dákó is visszadobott a vízbe.

DÁKÓ: *(behízalgően)* Sőt, megígértem, hogy horgászati tilalmat rendelek el, ha én leszek a király.

HAL: *(játssza az eszét)* Haj, haj.
 Most nem is tudom hirtelen, melyikőtök kívánságát teljesítek.

BANDURA: Szóval téged is lefizetett a bátyám, hogy hazudjál!

CSERGE: Ó, hogy mért nem sütöttelek meg mindjárt, teeee.!!!

HAL: Jaj, itt a nyársas vadember! Segítsééééég!

Eltűnés EFFEKT

BANDURA: Elbuktunk Cserge. Biztos a békát is lefizették.

DÁKÓ: Az ördögbe is. Milyen békát?

CSERGE: Hát a fejbeverős királyfi!

BINGÓ: Ja, persze. Motyogott valamit az az örült, de mi szóba se álltunk vele.

CSERGE: Hurrá! Akkor megmenekültünk!

MODERÁTA: *(fenyegetően)* Bandura! Ez az utolsó lehetőség!

BANDURA: *(Moderáta felé)* Te mocskos bűzös varangy!

MODERÁTA: Na megállj királyfi! Ezért még számolunk!

BANDURA: Én csak a Békakirályfit szólítottam! Azt mondta, hogy ezt kiábáljam, és segít majd...

BREKEGÉS, Békakirályfi mintha ott lenne, mindenki lefelé néz.

BANDURA: Kedves Békakirályfi.
Te a saját szemekkel láttad, amikor legyőztem a szörnyű Hexametert.

BÉKAKIRÁLYFI: (brekeg)

BANDURA: (hangosan) Nem érted, amit mondom???

DÁKÓ: Hahaha! Ez meg nem tud idegen nyelveket.

BINGÓ: Biztos azt kuruttyolja, hihhi,
hogy megkeresi a királylány gyöngyeit a mocsárban, hihhi.

CSERGE: (*segítőképpen*) Majd én fejbevágom. Hátha visszaváltozik emberré.

BÉKAKIRÁLYFI: (rémült brekegéssel elmenekül)

BANDURA: Jaj, Cserge! Ezt is elijesztetted!

DÁKÓ: Véged van Bandura. Ismerd el, hogy nemcsak erősebb,
hanem okosabb is vagyok nálad.

MODERÁTA: Elég a komédiából! Dákó királyfi igazsága fényesen beigazolódott.
(*Legátóhoz*) Nemde Legátó király?

BANDURA: (*könyörögve*) Édesapám, segíts rajtam!
Te tudod, hogy én soha nem hazudok!

LEGÁTÓ: Sajnálom fiam, én nem szólhatok bele.
Ebben az udvarban Moderáta királynőé a döntés joga.

MODERÁTA: Dákó királyfi! Íme a házassági szerződés. Tessék. Itt írd alá.

DÁKÓ: Köszönöm, ó igazságos Moderáta. Máris aláírom. (*odamegy, aláírja*)
Fanfárok, üdvívalgás.

MODERÁTA: Ezennel kijelentem, hogy Kunigunda leányom keze végérvényesen és visszavonhatatlanul a hős Dákó királyfit illeti.
Vezessétek be Kunigunda királylányt.

FANFÁROK, éljenzés.

Pufók, döhe-kövér királylányt hoznak be, aki a továbbiakban boldogan vihogva bújik az undorodó Dákóhoz.

DÁKÓ: Hát ez meg micsoda? Ki ez a kövér döhe lány?

MODERÁTA: Ó Kunigunda személyesen.

DÁKÓ: De hiszen ez kanccsal és sántít! Nem is ő volt a képen!

MODERÁTA: Ne sértegesd a feleségedet Dákó! Kunigunda LELKE az nagyon szép!

CSERGE: (*kárörvendően*) Akkor ki kéne fordítani, hogy a külseje is szép legyen, már ahogy mifelénk...

MODERÁTA: Egyébként is. Aláírtad a házassági szerződést, és punktum.

BINGÓ: Nyugalom, uram. Gondolj a busás hozományra!

DÁKÓ: *(könyörögve, nyakában Kunigundával)*
Segíts rajtam, apámuram. Engem itt rútul becsaptak.

LEGÁTÓ: *(feláll, előrelép, igazságot oszt)* Meg is érdemled fiam.

DÁKÓ: Nade...

LEGÁTÓ: Semmi NADE. Mikor hét jó vitézem hét új *(huncutul)*
"boszorkányosan szép" feleségével hazatért, elmesélték,
hogyan tűntette el Lila Kacajt az én okos Bandurám.

DÁKÓ: Rút hazugság...

LEGÁTÓ: Mindent ellenőriztem, Dákó. Félttem, hogy kapzsiságodban még képes vagy elveszejteni szegény öcsédet. Így nyomban utánatok indultam. Tessék. Ezt az írást Ben Gaztól szereztem. Az áll benne, hogy a Dákó a rablónak teljhatalmat ígér. És itt egy másik papír, amelyben a megboldogult Hexameterrel kötöttél aljas egyezséget.

DÁKÓ: Ó, az az álnok titkárnök elárult!

LEGÁTÓ: Itt kiáltozott a piactéren, hogy "Tessék, tessék, itt a népművészeti sárkányfej! Csak tiszta forrásból!" Meg is vettem tőle az egész árukészletét. Nézzétek! *(Néhány ugyanolyan sárkányfejet mutat fel)*

MODERÁTA: Nahát! Dákó is ilyen sárkányfejet hozott.

LEGÁTÓ: Megérdemelnéd, hogy börtönbe vessenek, fiam.

DÁKÓ: *(térdre borul)* Kegyelem, Moderáta!

MODERÁTA: A házassági szerződésen már nem változtathatunk,
pedig Bandurát illetné Kunigundám keze.

BANDURA: Isten ments királynőm! Inkább agglegény maradok.

MODERÁTA: Viszont a hozományból lefaragok egy kicsit.
Dákó csak a sivár sivatagot kapja.
Az egész ország pedig legyen a hős Banduráé.

Általános éljenzés.

BANDURA: Jaj, édesapám! Miért nem szóltál közbe mindjárt,
hogy tudsz Dákó bátyám cselszövéseiről!

LEGÁTÓ: Nézd Bandura. Az ítékezés előtt Moderáta megsúgott nekem egy titkot.
Mégpedig azt, hogy két lánya van.
Az egyik *(mutatja)* szegény Kunigunda...

MODERÁTA: És megígértem szegény férjemnek - Isten nyugosztalja - hogy először
Kunigundát adom férjhez.

LEGÁTÓ: Kunigunda pufók kezéért viszont nemigen versengtek volna a délceg vitézek.
Így Moderáta - cselből - nem Kunigunda képét küldözgette szét szerte a világba, hanem a másik lányáét. A szépséges Brünhilda képmását.

MODERÁTA: Nos Bandura. Kárpótlásul a sok megaláztatásért
 tiéd less a kisebbik lányom keze! Vezessétek be Brünhildát!

Brünhilda be, gyönyörű.

DÁKÓ: Odanézz Bingó! Hát Ő volt a képen, amit apánk mutatott!

BANDURA: *(térdre borul előtte)* Istenem, életben még csodálatosabb vagy drága
 Kunigundám...illetve bocsánat ...Brünhildám.

LEGÁTÓ: Eszes asszony vagy Moderáta királynő. államérdek ide vagy oda,
 a te kezedet kellett volna megkérnem annak idején.

MODERÁTA: Talán még nem késő...ugye, bölcs Legátó?!

LEGÁTÓ: Bizony, hogy nem. Miért ne lehetne hármaskövő?!!!

MODERÁTA: Nem is rossz ötlet!
 Most viszont mulassunk, és örvendjünk, hogy jó helyre kerül "KUNIGUNDA
 HOZOMÁNYA".

FINALE INDUL

DÁKÓ: *Elfuseráltam a szép hozományt,
 Rámsózták eme mázsás lányt,
 Ha rámvicsorog, jaj, didereg a lelkem,
 A boszorkányt kellett volna elvennem.
 Mégsem volt elég a sok mutatós bizonyíték.*

MINDENKI: *Gyakran nyer, ki a pénzre vadászik,
 a sanda hazugság szebbnek látszik,
 De könnyen elszáll, mint a gőz,
 A szürke igazság győz.*

MODERÁTA: *Vagyonom kellet, nemcsak a lány,
 így öcsédre vár a szép hozomány.*

BANDURA: *Nem kívánom Dákó fejét,
 Dédelgesse csak dagadt nejét,*

MODERÁTA, BANDURA: *Mégsem volt elég a sok hamis bizonyíték,*

MINDENKI: *Gyakran nyer, ki a pénzre vadászik,
 A sanda hazugság szebbnek látszik,
 De könnyen elszáll, mint a gőz,
 A szürke igazság győz.*

FÜGGÖNY – taps-zene az alappal...